

RDEČI PRAPOR

Glasilo jugoslovanske socialne demokracije.

Izhaja v Ljubljani vsak
torek, četrtek in soboto.

Naročnina za avstro-ogrske kraje
za celo leto 14 K, za pol leta 7 K
za četrt leta 3-50 K, mesečno 1-20 K;
za Nemčijo za pol leta 7-90, za četrt
leta 4 K; za Ameriko za pol leta
9-50 K za četrt leta 4-80 K.

Posredna številka 10 v.

Reklamacije so pošiljane presta.
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.
Prejeto. Enostopenjski politični
(širina 88 mm) za enkrat 20 vrn.,
večkrat po dogovoru.

73. številka.

V Ljubljani, v torek, dne 20. julija 1909.

Leto XII.

NASLOVA: Za dopise in rokopise za list: Uredništvo
«Rdečega Prapora», Ljubljana. — Za denarne pošiljke
naročila na list, reklamacije, inserate i. t. d.: Upravišтво
«Rdečega Prapora», Ljubljana, Selenburgova ulica 6/II.

Revolucija v Perziji.

Saha Mohamed Alija je doletela enaka usoda
kakor sultana Abdul Hamida, le da ni mogel per-
zijski despot tako dolgo uživati sadov svoje brezob-
zirnosti kakor turški tiran. To ni bila šahova krivica,
zakaj če bi bilo odvisno od njega, bi se bil držal
z enako brezvestnimi, krvoločnimi in sleparskimi
sredstvi do konca dni na prestolu, kakor se je
držal Abdul Hamid, ki je bil Mohamed Aliju vzor.
Toda v Perziji je bilo že prepozno za metode, ka-
terih se je posluževal krvnik na prestolu; revolu-
cijski duh je bil v narodu ne le bolj razširjen,
temveč tudi bolj poglobljen, nego je mislil tehe-
ranski krivoprišežnik in njegovi oprode. Glavni
pogoj za zmago revolucije je bil, da se ne ustraši
šahove nasilnosti, ker se puntarji niso ustrašili, so
moralo zmagati. Mohamed Ali pa mora do ko-
melca hvaliti boga, da ni s prestoloma izgubil tudi
življenja in da ni z njegovo osebo strmoglavljena
njegova družina.

V marsičem je najnovejša perzijska zgodovina
podobna turški. Tudi v Aziji imajo evropske dr-
žave svoje egoistične spekulacije. Anglija in Rusija,
ki sta se dolgo z vsemi diplomatičnimi zvijačami
bojevali za odločilni vpliv v Perziji, sta se končno
pogodili tako, da bi prejalislej vtaknila vsaka svoj
kos dežele v malho, dotlej pa da bi bil šah le
njen figurant na prestolu. Vse to je bilo zelo po-
dobno glasoviti evropski kontroli v Macedoniji. Po-
dobna je tudi igra z ustavnostjo. Perzija je dobila
konstitucijo, volilno pravico, parlament, a šah je
hotel biti absoluten vladar. In ko ni mogel napra-
viti iz parlamenta svojega slepega orodja, ga je
kratkotermi odstranil, kakor ga je v Carigradu pred
tridesetimi leti odstranil Abdul Hamid prvič in
kakor ga je letos hotel s pomočjo nasprotne zarote

odstraniti drugič. Način je bil popolnoma orientarno
brutalen; topovi so razstrelili poslopje, rabelj je
pobešal poslance. Navsezadnje je bil krivoprišežni
šah še tako premeten, da je vprizoril «Ljudsko
gibanje», ki je izražalo, da «narod ne mara parla-
mentarizma». Povsem novo seveda tudi to ni bilo;
skoraj vsak tiran se je skliceval na narodovo voljo,
kadar je narodu jemal svobodo. Če je narod mo-
gel pokazati svojo pravo voljo, se je pa vselej
izkazalo, da se je lagal tiran.

Tako je bilo tudi v Perziji. Uničenje mlade
ustavnosti, brezprimerna šahova krvoločnost, pre-
ganjanje vsega, kar se ni z dlako vdalo reakciji —
vse to je porodilo velikanski odpor med ljudstvom,
ki se je še povečal radi naraščajočega tujega vpliva
v deželi, zlasti radi prodiranja ruske moči. Med
Perzijo in Rusijo so bili že dlje tesni stiski ne le
diplomatičnega, temveč tudi demokratičnega zna-
čaja. Mnogo Perzijancev je prihajalo v Rusijo,
zlasti na Kavkaz, kjer so spoznavali pritisk ruskega
carizma, pa tudi nauke in boje socializma. Izkušnje
ruske revolucije so prišle perzijski v prid. Ko so
se začeli prvi boji proti šahu in njegovim četam,
je bilo pač malo upanja na zmago. Mladoturška
revolucija se je bila opirala na vojsko; saj je bila
pravzaprav oficirska revolta, ki je imela v rokah
čete in orožje. Kako naj bi perzijski ustaši, o ka-
terih se je vedelo, da so večinoma reveži, opravili
kaj resnega proti šahovi moči, ki se pač ne da
primerjati z evropskimi vojskami, ki pa je končno
vendarle vojska.

Skeptiki so se zmotili; tudi pomoč ruskega
polkovnika Ljakova in njegovih kozakov ni mogla
rešiti despotizma. Po dolgotrajnih bojih so ustaši
vdrli v Teheran ter ga zavzeli in v soboto je
šah odstopil ter zbežal v rusko poslaništvo. Njegov
enajstletni sin mu je naslednik.

Zmaga revolucionarjev pomeni, da je Perzija
zopet ustavna država in težko se bo kdo drznil,
razgnati parlament zopet na tak način, kakor ga

je razgnal Mohamed Ali. Ampak politični razvoj
Perzije ni zaključen z njegovim odstopom, temveč
se šele začel. Resnični prijatelji svobode bodo
moralo premagati še razne težave. Perzija je v
gospodarskem oziru zelo zaostala, dasi ima mnogo
pogojev za razvoj. Industrija je še prav v povojih,
prometnih sredstev nedostaja, še cest ni dovolj,
ogromno prirodno bogatstvo je še mrtvo. Glaso-
vite perzijske preproge se izdelujejo skrajno primi-
tivno in delavci so strahovito izkoriščani. Dasi
Evropi mnogo bližja, je prišla Perzija z zapadno
kulturo mnogo manj v dotiko kakor Japonska,
Kitajska in Indija. Velika ovira napredku je pa tudi
vera. V Perziji vlada islam, toda ne sunitski kakor
n. pr. na Turskem, temveč šijitski, nekako pro-
testantovski, moderniziranju nekoliko bolj ugoden,
če se le posreči, premagati odpor duhovščine. Po-
znalci razmer trdijo, da je perzijski narod v
splošnem inteligenten, pa se sme upati, da bo
premagal reakcionarne predsodke in si zagotovil
svobodo, za katero se je bojevala revolucija.

V soboto so sledeča poročila naznanila zmago
revolucije:

Velika narodna skupščina, obstojajoča iz čla-
nov parlamenta, visokih dostojanstvenikov in vodij
revolucionarjev, je razglasila pred parlamentnim
poslopjem v navzočnosti ogromne množice šaho-
vega sina Ahmed Mirco za šaha, najstarejšega
člana dinastije Azad el Milka za regenta in
Sipahdarja (vodjo revolucionarjev) za vojnega
ministra in guvernerja v Teheranu.

Ruski in angleški poslanik sta, ko je bil Te-
heran v rokah revolucionarjev in je njihova zastava
vihrala nad parlamentom, pozvala šaha Mohamed
Alija, naj odstopi. Šah se je branil. Na to je ruski
poslanik povedal, da rusko vojaštvo nikakor ne bi
moglo pravečasno dospeti za njegovo varstvo v
Teheran. Šah se je tedaj zbal za svoje življenje ter

PODLISTEK.

In zopet Capitolium.

(Iz J. S. Macharjeve knjige «Rim».)

Dalje.

Stopam po dvorani. Imperatorji si slede v
kronološkem redu, začeni z rodno Julijev. Julski
rod se odlikuje v ostalem tudi z glavami, v resnici
krasnimi. Augustus sam, Tiberius, Druzi, Germa-
nicus, Caligula, celo Nero. Tiberius je bil sploh
najkrasnejši mož svoje dobe v Rimu. Poleg Ne-
rona stoji njegova penosna žena Poppaea Sabina
s svojo karakteristično frizuro. Z Othonovega
obrazu čitaš njega dušo — zbabneli nasladnež, pa
ob svojem času junak. Vudi Vitellius pove vsebino
svojega življenja: užival je in drugega nič. Suhi
vojšak Vespazijan, krasni Titus. Premišljeni Nerva,
jasni in natančni Trajan, večni popotnik in ge-
nialni arhitekt, prvi cesar s polno brado. Dobri
Antoninus Pius. Marcus Avrelius kot mladenič, po-
tem mož — obe oprsji z enako žalostnimi očmi in
utrujenim izrazom v licu. Zraven stoji Faustina,
njega nerazumljiva žena, Commodus, Pertina —
ltd., cela historija imperija govori s teh oprsij,
kajti imperator je bil v imperiju vse: najvišji du-
hoven, najvišji vojskovodja in voditelj notranje in
zunanje politike, varuh običajev, zakonodajec —
cela njegova usoda. Z oprsjem Julijana Apostate,
ki pa je vse drugo prej kakor podoba njegovega
obrazu, se strne ciklus. Mramorna soha sedeče
Agrippine (starejše) stoji na sredi.

Oprsa pesnikov, filozofov in uglednejših mož
drugih otrok stoje v drugi dvorani. Sokrata na-
hajaš tu parkrat s tipično glavo fauna, Sophokles,
Aischylos, Homer, vojskovodja Corbulo, Cicero, Al-
kibiades, Euripides, Asklepiades itd. Belo oprsje star-
šega Scipiona afrikanskega, zmagovalca nad Haniba-
lom, prisili človeka, da se ustavi. Črepinja, gola kakor
kolemo, junaške, samozvestne oči, stisnjene debele
ustnice, ponos v celem obličju — da, tak mora
biti ta Wellington Rima, ki je imel več sreče ka-
kor genialnosti, tipična slika onih kamnitih ljudi,
ki jih vrže usoda naposled vsakemu geniju pred
noge, da se mora ob njih izpotakniti. Na goli čre-
pinji ima brazgotino vsled rane, ki jo je dobil se-
demnajstleten mladenič v bitki nad Ticinom, kjer
je rešil življenje konzulu, svojemu očetu. Ena iz-
med onih glav, ki jo človek mora videti, ako hoče
razumeti tek dotičnega življenja.

Sprehajam se dalje po dvoranih... Sohe
bogov... satirov... herojev... sarkofag s slavno
bitko z Amazonkami... Silen... z gosjo se bo-
reči deček in umirajoči gladiator... oni gladiator,
ki ga opeva Byron v Child Haroldu... Da bi bil
kipar in bi uzrl te stvari, bi si rajši odsekal roko,
nego da bi se dotaknil še kdaj pozneje ila ali
dleta, vsaj kaj večjega ne najdeš na vsem svetu...
Praxitelev Satir stoji tu in snežnobeli Narcis, zvan
Antinous, Hadrianov ljubljeneček. Tako so stali morda
kje v Heladi, tako jih je pripeljal mogoče Aemilius
Paulus ali Mummius, oziroma Sulla v Rim, tako so
stali vekove v Rimu, preživeli generacije, preživeli

bogove, preživeli svet vladajoči imperium in danes
zro v našo dobo — edini neizpremenjeni, edini
nesmrtni, dišejo vedno s svojim mirnim duhom,
kakor da bi znali, da prežive nove ljudi, nove dr-
žave, nove bogove, kajti nesmrtna je edino le kra-
sota in to imajo...

Izstopim... Kolorirano oprsje M. Junija Bruta
me ustavi pri izhodu... Da, tako je moral izgle-
dati. Obraz ne ravno simpatičen, tudi ne breziz-
razen; premišljen ošabnež, ki pa lahko vzplamti
tako, da mori za idejo. Le da potem takoj zopet
ugasne in motri svet in ljudi s svojim normalnim
pogledom — in pride seveda k Filipom. — — —

Solnce, zgoče solnce je zunaj... Spem okoli
Marka Avrelija do nasproti ležeče palače Konservatorijev.
Prehodem dvorane, koridorje, ogledujem si
reliefe, urne, sarkofage, sohe, sošice, table, na ka-
terih so bili zaznamovani konzuli, diktatorji, cen-
zorji in poveljniki konjenice republikanskega Rima.
Mozaiki, denarne zbirke, stara grobišča, dvorana
slik iz renaissance, vrsta imen najslavnejših moj-
strov in spet antična lepota, toaletne potrebščine,
nosila, voz, bronaste sohe, sošice, vaze, oprsja
slavnih modernih Italjanov, med katere je prišel
bogzna po kakem naključju Mickiewicz, kamenje,
brušeni dragulji, gobelini — moral bi bil morda
prej semkaj kakor v kapitolinski muzej! Moti me
nekoliko ta nestilizirnost in utrjen sem... Hodim,
gleдам, duh se končno vendarle vzdrami, kakor
bi zažvižgal bič po njem, kadar se ustaviš pred
takimi antičnimi dečkami, izdirajočimi si trn, ali pa

je izjavil, da odstopa na korist svojemu starejšemu sinu Ahmed Mirci.

Bivši šah Mohamed Ali je v soboto zbežal s svojo ženo in z otroci v rusko poslanstvo ter je brzojavil carju, da se podaje v rusko zaščito.

Prva dragomana ruskega in angleškega poslanstva sta bila v parlamentu vprašati Sipahdarja in Sardar Asada, kaj se zgodi s kozaško brigado. Vodje revolucionarjev so odgovorili, da brigada lahko obdrži orožje in ostane pod poveljništvom Ljakovega, ki pa bo neposredno podrejen novemu vojnemu ministru. Kozaki se bodo združili z revolucionarnimi četami in bodo morali skrbeti za red in mir, ker so šahove čete začele pleniti po mestu in okolici.

Mohamed Ali.

Dosedanji šah Mohamed Ali je prevzel vlado 1. 1907. po smrti svojega očeta; dne 8. oktobra 1907. je potrdil ustavo, dne 12. novembra je v parlamentu prisegel, da jo bo varoval. Njegova prisega ni bila nič vredna. Mohamed Ali je od prvega dne sovražil ustavo in je neprenehoma premišljeval, kako bi osvojil absolutno oblast. Volitve za parlament niso bile ob koncu leta 1907. še popolnoma končane; za senat se sploh še niso bile izvršile. Dne 23. junija 1908. je Mohamed Ali razpustil prvi parlament. Ustajo, ki je vsled tega izbruhnila, je potlačil z oboroženo silo; odločili so kozaki, ki so jih vodili ruski častniki pod poveljništvom polkovnika Ljakovega. Parlamentno poslopje se je s topovi popolnoma razrušilo; poslance so vojaki razgnali, mnogo so jih pozneje polovili in na šahovo povelje obesili. Od tega časa je bila Perzija brez parlamenta. Nekolikokrat je šah obljubil, da se reformira in na novo skliče, a to so bile prazne besede.

Nezadovoljnost se je kazala po vsej deželi, a najmočnejše je bilo revolucionarno gibanje v Tebrisu; to je za Teheranom največje mesto v Perziji in je Rusiji najbližje. Šah je poslal svoje čete na ustaše, toda njegovi vojaki so bili večkrat temeljito tepeni. Pozneje je poslala Rusija brigado svojih vojakov v Perzijo in v Tebrisu se je za nekaj časa napravil «mir». Zato pa je izbruhnil upor na drugih krajih; najbolj je odločala ustaja Bahtjarov v zapadni deželi. Z razmeroma velikimi četami so zavzeli Ispahan, potem so se združili z ustaši pod Satar Kanom ter so marširali proti Teheranu. Ko so zavzeli glavno mesto, je bila odločena usoda Mohamed Alija.

Bahtjari.

Bahtjari, ki so igrali v sedanjih ustaji znamenito vlogo, so narod pastirjev, živeč v luristanskih gorah ob turški meji. Njih vodja Sardar Asad je evropsko izobražen. Preložil je več francoskih spisov in je ustanovil nekoliko šol po francoskem vzoru. Sardari so v sorodu s starimi kurdskega plemeni, ki so prišli iz Sirije in Arabije ter osvojili Perzijo. Asadov oče, Husejin Goli kan, je bil leta 1882. umorjen, ko je prišel v Ispahan kot guver-

pred urno, v kateri je počival prah Agrippine, Caligulove matere — takoj pa spet omahne... utrujen sem...

Še v to dvorano, kjer se shaja k sejam rimski mestni svet, kjer se sklepajo civilne poroče in kjer stoji slavna volkulja kapitolska, ki je stala nekdanj pri ruminatskem figovem drevesu na Palatinu... za trenutek se zatopiš v rdeči fotelj modernega senatorja, opazuješ zeleni bron klasične živali — in odideš z obljubo, da se vrneš zopet in zopet...

Solnčna svetloba žge v oči... v ušesih ti sumi... kakor brez duha se pomičem k Vicolu Alibert...

Sofija Petrovna koraka razburjeno po vezi. Zgrabi me za roko in me pelje v čitalnico.

— Trepova ni več! — mi zašepete zmago-slavno.

— Katerega Trepova? —

— Našega Trepova. Krvavega psa petrograj-skega. Umrli je, jaz pa sem prepričana, da je bil drugače odstranjen...

— Ah, tako. Sofija Petrovna, veste li, kaj si mislim jaz? Jaz mislim, da ne prenesena za Kapi-tolom sploh nobenega muzeja na svetu več.

Zve name in me ne razume, kakor je tudi jaz nisem razumel...

nerju Zil es Sultanu. Njegov najstarejši sin Asad je bil od leta 1882. do 1888. v Ispahanu v ječi. Ko je bil izpuščen, se je leta 1889. odpeljal v Pariz. Sardar je skoraj neodvisen poglavar svojega plemena, ki sme celo obsojati na smrt, kar se pa redkokdaj zgodi. Do leta 1850. so bili Bahtjari popolnoma neodvisni in niso priznavali sploh no-bene vlade razven svojega Sardarja. Po imenu ima šah pravico, imenovati Sardarja, v resnici pa nima nobene oblasti nad bahtjarskim plemenom. Sedanji glavar Asad se menda ni bojeval iz čiste ljubezni do konstitucije proti šahu, temveč je najbrže upal, da se mu posreči, priti mesto njega na prestol. Toda tega nikakor ne bojejo dopustiti konstitucionalni listi.

Carjeva policija.

Francoska zbornica je s 345 glasovi proti 90 sprejela dnevni red, ki... od-brava sklep, da se odpravi policija tujih držav iz Francije...

Ruski carizem je strahovit v dvoji deželi. Vsak svobodni gibljaj je na Ruskem hudodelstvo in se kaznuje s pregnanstvom, s katorgo, s smrtjo. Tisoč in tisoč najplemenitejših sinov Rusije je izgu-bilo svoje življenje, ker jim je bil jarem izkorišću-jočega, kulturi in izobrazbi sovražnega, vsako svo-bodo uničujočega carizma neznosen. Toda pro-kletki zistem, ki mori otroke svojega naroda, je ne-varen vsej Evropi. Vsa reakcija upira svoje po-glede v Rusijo in pričakuje od ondotnega abso-lutizma uničenje ustavnosti in politične svobode sploh. Posebna vrsta nevarnosti pa je ruska po-licija. Ona ne deluje le doma, temveč ima svoje služabnike po vsem svetu; posebno mnogo jih ima na Francoskem, kamor hodi mnogo Rusov stu-dirat.

Način ruskega policijskega delovanja je nad vse gnusen. Posluhuje se namreč ne le špionov, temveč tudi agent provocateurjev, ki pripravljajo zločine, zato da potem policija lahko zapira «za-rotnike», atentatorje i. t. d. Taka lepa duša je bil Azev, ki ga je razkrinkal Burcev. Drug tak plem-enitnik pa je neki Höckelmann-Harting-Landesen. Vsa tri imena so njegova. Höckel-mann se je imenoval po svojem očetu. To ime je zatajil, ko se je dal krstiti. Tedaj je postal «re-volucionar» Landesens. Znal je najti pot med revolucionarje. Izvedel je načrte za razne manjše, večje in zelo velike atentate; aranžiral je vse, kar se mu je zdelo potrebno. In ko je bil čas, je po-licija vselej prišla zarotnike, sodišča so jih obso-dila, tega na dosmrtno ječo, onega na smrt. Le Landesenu se ni nikoli nič zgodilo. Enkrat je bil pač obsojen na mnogo let, odsedel pa niti ure ni.

Pred kratkim je Burcev razkril dejstvo, da načelnik ruske tajne policije v Parizu ter državni svetnik pl. Harting ni nihče drugi nego Lan-desen, oziroma Höckelmann. Lahko si je misliti, da je ta vest povzročila velikansko senzacijo. Har-ting je izginil iz Pariza; zapustil je kmalu tudi Bruselj ter se odpeljal najbrže na Angleško. Ruska policija se ni upala niti z besedico zanikati Bur-ceve trditve, tudi tedaj ne, ko je Burcev pisal justičnemu ministru, kaj in kako. A začetkoma je molčala tudi francoska vlada. Nji je končno vodja francoskih socialistov, poslanec Jaurès odprl usta. V svojem zadnjem govoru v zbornici je dejal:

«Ruska vlada ni ovrгла pisma, ki ga je Bur-cev pisal justičnemu ministru. Tudi Harting ni ve-del kaj povedati, zapustil je Bruselj takoj po raz-kritju. Dunajski in nemški časopisi naznanjajo, da se je Hartingova roka lahko opazala v mnogih atentatih. Berlinski dopisnik «N. F. Presse» javlja v svojem listu, da je ob carjevem obisku v Svi-nemunde Hartinger, njegov tovariš, pod pretvezo velike ljubeznivosti strogo opazoval, ker se je nemška policija bolj bala Hartingovih homatij nego atentata ruskih teroristov. Čas je, da nam vlada naznani, kaj misli storiti in če misli še dalje trpeti tuje policiste na francoskih tleh. Včeraj je bivši ruski policijski šef v Parizu Ratajev v ne-kem časopisu javno priznal, da je petnajst let rabil agentprovokaterja Azeva ter da je dobro poznal njegovo početje. In policijski šef Ratajev se podpisuje «državni svetnik ruskega carstva in čast-nik francoske častne legije!»

Jaurès je dejal ministrskemu predsedniku naravnost:

«Ponujajo se Vam dokazi, da deluje francoska policija skupno z ruskimi policisti in da dobivajo

zadnji vsako olajšavo, da lahko nadzorujejo mlade Ruse, ki studirajo v Parizu. To se ne more več trpeti. Storit se mora kaj.»

Ministrski predsednik Clemenceau zakliče

«Se je že zgodilo!»

Jaurès: «Tuji policisti morajo izginiti iz naše dežele!»

Clemenceau pritruje s kimanjem.

Jaurès: «Vašo obljubo, gospod ministrski predsednik, jemljem na znanje, od zbornice pa zahtevamo primeren sklep».

Ko se je glasovalo, je zbornica z ogromno večino sklenila dnevni red, ki izraža, da se ima zatrei vsaka tuja policija na Francoskem.

Politični odsevi.

* Original srbskega revolucionarnega statuta. Poslanec dr. Mitrović iznova zatrjuje, da je bil rokopis revolucionarnega statuta, ki je bil najden pri bivšem prokuristu podružnice «Ljubljanske kre-ditne banke» v Splitu Vrdoljaku, original revolu-cionarnega statuta, ki ga je Nastić prevedel na srbski jezik in ga obelodanil v svoji brošuri «Fi-nale». Dr. Mitrović zatrjuje, da ima za to svojo trditev dokaze v rokah ter pozivlja zadarsko so-dišče, naj izroči zaplenjeni statut kompetentni oblasti.

* Aretirana ruska ogleduha. Listi poročajo, da sta bila aretirana varšavska časnikarja Broni-slav Dekiert in Marian Kozłowski vsled suma, da izvršujeta ogledušvo na korist Rusije. Pri hišni preiskavi so našli mnogo obtežilnega materiala. Iz-ročili so ju deželnemu sodišču.

* Kralj Alfonz je odvezel princu Alfonzu Or-leanskemu naslov španskega infanta, ker se je brez njegovega dovoljenja poročil s princezino Beatrico Kobursko. Revez!

* Boji v Perziji se nadaljujejo. Šahovi ko-zaki streljajo s topovi na vstase. Nekaj krogelj je zadelo hiše Evropejcev. Šahove čete bombardirajo parlament. Pri parlamentu se je pojavil ruski odposlanec, ki je posredoval, a vstasi hočejo, naj se jim izroči šahove kozake. V mestu so se pričela že plenjenja. Evropskih zastav nihče več ne upo-števajo. Nemška sola je v resni nevarnosti. «Köl-nische Zeitung» javlja iz Teherana: Šahovi vojaki so vdrli iz Sultanabada pred parlament in ga jeli nastreljavati. Karteče lete na poslopje. Boj že traja ves dan. Poulična sodrga pleni po mestu. Več armenskih in evropskih hiš je popolnoma oro-panih. V boju pred parlamentom je padlo več ruskih častnikov in podčastnikov, ki so bili kot instruktorji nastavljeni v perzijski armadi. — Iz Peterburga se poroča: Revolucionarji, ki so že vdrli v Teheran, so proglasili svojega voditelja Sipahdarja za šaha. Odstavljeni šah se je umaknil v Sultanabad, kjer ga ščitijo ruski kozaki pod po-veljstvom polkovnika Ljakova in stotnika Perepi-nosava. Princa Naibes-Sultane in Ized-Daule sta zbežala v rusko poslanstvo. Revolucionarji so na poslopju državnega zbora izvesili narodno zastavo ter ukazali, da morajo trgovci nemudoma odpreti svoje prodajalne. Mesto je docela mirno.

* V Jemenu v Arabiji je zopet izbruhnila vstaja. Vojno ministrstvo je odposlalo tjakaj več polkov, opremljenih z mitrelejskimi.

* Napetost med Grčijo in Turčijo zaradi kretskega vprašanja se je po poročilih iz Cari-grada tako poostрила, da je vojna vsak hip mo-goča. Mladoturki hočejo na vsak način z zmago-vito vojno dvigniti v reakcionarnem mohamedan-skem svetu svoj ugled. Turčija se z mrzlično hi-trostjo pripravlja na eventualno vojsko z Grško radi Krete. V Epiru je zbranih 24 baterij, Tesalija pa kar mrgoli vojaških čet. V obeh provincah so vpoklicali vse rezerviste. Grška vlada izjavlja, da zaupa velevlastim. Od turške strani se pa iz-javlja, da zahtevajo Mladoturki z ozirom na ne-varno gibanje proti sedanjemu gospostvu v Mali Aziji takoj rešitev krečanskega vprašanja, ki bi po-vzdignila narodni ugled. — Grška vlada je po svo-jem carigradskem poslaniku Juriju Yparizu vložila pri porti pritožbo radi sovražnega postopanja tur-skih vojakov napram grškemu prebivalstvu na otoku Mitilene. — Stiri obrambne velesile so izročili Vi-soki porti noto, v kateri pravijo, da umaknejo svoje čete dne 26. t. m. Vsaka teh velesil od-pošlje tja stacijsko vojno ladijo v obrambo oto-manske zastave in mohamedanskih Krečanov. Iz-dana bo deklaracija na prebivalstvo, katerega prepis pošiljajo obenem turški vladi. Sedanje stanje ne smatrajo velesile za definitivno; o na-daljni usodi Krete se bodo pa tudi v bodoče še s Porto pogajale. Končno svetujejo velesile Kreča-nom in kretskim oblastvom, naj bodo modri in previdni ter naj pazijo, da se vzdrži red in mir in da se ne krši varnost mohamedancev. — Turška vlada je odredila najstrožjo cenzuro proti grškim listom. Policija je te dni izvršila hišno preiskavo v raznih grških kavarnah. Pri preiskavi je našla mnogo orožja; aretirala je 20 osumljen-cev. Iz Carigrada javljajo, da je vlada odkrila ne-varno grško zaroto.

* Proti stavkam na Turškem. Zbornica je v drugem čitanju sprejela zakon o stavkah, ki pre-poveduje ustanovitev delavskih strokovnih organizacij.

* **Srbski pumpi.** «Štampa» poroča, da je dobila državna hipotekarna banka obvestilo iz Pariza, da se sedaj ne more skleniti tridesetmilijonsko posojilo, ker posredovalec (Pacu) ni našel naklonjenosti pri nobeni banki. Bajce agitira otomanska banka najbolj proti takemu posojilu.

* **Francoška zbornica** je z veliko večino sprejela zakon, da se vpelje v parlamentu prezenčni zapiski: poslanec, ki na šestih sejah ne vpiše svojega imena v prezenčno listo, se smatra, da je bil brez dopusta odsoten.

* **Na Grškem** se gode reči, ki nekoliko spominjajo na mladotursko revolucijo. Med mlajšimi častniki se je odkrila zarota, ki gre za to, da se odpravi protekcionizem iz vojske. O tem gibanju se poroča: Predvčerajšnjem zvečer je bilo sklicanih več kakor 160 mladih častnikov v hišo nadporočnika Hadžimihalisa, kjer so sklenili, da nastopijo aktivno, ker so postale razmere v deželi do skrajnosti neznosne. Naenkrat se je prikazal med njimi častnik od mestne komande. Zbrani oficirji se dobili nalog, oditi domov in ostati v hišem zaporu. Mestni poveljnik je takoj poiskal princa naslednika v gledališču. Drugi dan so bile povsod vojaške konference. Nadporočnika Hadžimihalisa in sedem častnikov so zaprli; uvedla se je preiskava. Zarotniki štejejo v Atenah 350 mlajših častnikov in imajo po deželi mnogo pristašev. Sklenili so, da se bodo zbirali odslej v manjših skupinah, da ne vzbude suma. Njihov program je sledeči: 1. Kraljestvo in ustava naj ostaneta nedotaknjena. 2. Vsi principi naj se odstranijo iz vojske in mornarice. 3. Generalno zapovedništvo, ki ga ima v rokah princ naslednik, naj se odpravi. 4. Pokliče naj se iz tujine reorganizator za vojsko. 5. Za izobrazbo mlajših častnikov naj se pokličejo polkovniki iz inozemstva. 6. Vsi višji častniki, ki so nerabni, naj se odstranijo. — Zaroteni častniki hočejo mirno nastopiti; če se pa ne dobi vlada, ki bi hotela z njimi delovati in sprejeti njihov program, nastopijo tudi s silo. Proti mlajšim častnikom je med starejšimi nastala reakcija, ki hoče nastopiti za dvor in prince. Na čelu je polkovnik Daglis, ki je že pred 4 meseci zbral zaroto za okrepčanje kronskih privilegij. Daglis je povabil starejše oficirje v svojo hišo na dogovor. Drugi dan je dobil 15 dni zapora, mlade častnike so pa izpustili. Med ljudstvom je živo zanimanje za te dogodke. Vlada hoče bajce demisionirati.

* **Rusko policijsko špijonstvo** rodi včasih sado, ki postanejo tudi njihovim patronom včasih neprijetne. V pariških parlamentarnih krogih se govori, da je negotovo, če pride sedaj ruski car na Francosko ali ne, ker je Hartingova sfera ruski vladi sila neprijetna. Ruski revolucionar Burcev, kateri je letos po zimi razkrijal plačanega vohuna ruske vlade «revolucionarca» Azeva, je poslal francoskemu pravosodnemu ministru Briand pismo, v katerem mu raznanja, da sedanji šef ruske tajne policije v Parizu Arkadije Harting ni nihče drugi, ko bivši ruski revolucionar Landesem alias Heckelman, kateri je napravil 1. 1890 atentat na carja Aleksandra III. v Parizu in bil obsojen na 5 let ječe, seveda in contumaciam, ker Landesem ušel. Burcev je zahteval, naj se Hartinga zapre, da kazni odsluži. — Rusko poslanstvo v Parizu je izjavilo, da je treba za identiteto Harting-Landesenovo tehtnejših dokazov, vendar da pa hoče vse storiti, da se stvar razkrije. Medtem nadaljuje Burcev svoja odkritja o organizaciji ruske tajne policije v «Martinu», ki vzbujajo veliko senzacijo.

* **O carjevem potovanju v Poltavo** se poroča: Iz Kijeva prihaja poročilo o velikanskem zastrupljenju vojakov, ki so strazili poltavsko železnico, ko se je vozil car po njej. Skazalo se je, da je bilo meso, katero so dobili vojaki, zastrupljeno s strihinom. 2 tisoč vojakov je zbolelo, med temi že 600 umrlo. Vrsijo se stroge preiskave.

Domače vesti.

— **Liberalno-klerikalni boj**, ki se je temeljito poastril, odkar se je razbila lanska «harmonija», bi lahko premotil naivnega opazovalca, da bi iskal v njem globoko resnobo. Toda tako delo bi bilo zelo neplodno, zakaj kljub vsemu srditemu zmerjanju na obeh straneh je vsa borba sila površna in kdor misli, da gre za velika načela, se mora kmalu prepričati, da gre edino le za osebe in osebe. Vsled tega postane ta boj včasih strahovito oduren, včasih pa brez primera smešen. Nad vse smešna je bila situacija n. pr. v petek v kranjski trgovsko-obrtni zbornici. Liberalci so veliki lenuhi; to je nekako njih podedovani greh, ki se ga ne morejo otresti nikdar in nikjer. V trgovsko-obrtni zbornici imajo večino, ki ni sicer bogve kako velika, ampak za silo je že in toliko se zaleže, kolikor vladna večina v državnem zboru. Seveda morajo biti gospodje skupaj, če hočejo, da kaj velja ta večina. Dobro morejo tudi vedeti, da klerikalci ne prenehoma preže, kako in kje bi jih ujeli in da so Nemci seveda vedno pripravljeni, pomagati klerikalcem zoper svoje sedanje nasprotnike in nekdanje zaveznike. Čeprav to vedo ali bi vsaj morali vedeti, ker so se že prepričali, vendar ne morejo premagati svoje lenobe. In tako je bilo tudi v petek, da je osem klerikalcev s tremi Nemci bilo v večini proti zanikarnim liberalcem, pa so hitro porabili priliko, da so nastavili svojim «prijateljem»

nogo. In liberalci so se res zvrnili, kakor so bili dolgi in široki. Kregar jih je «vlekel», da so se morali smiliti človeku. Vložil je sledeči zabavljivi predlog: «Trgovinska zbornica izreče svojima poslancema v deželnem zboru dr. Novaku in Supančiču svoje ogorčenje nad njunimi nekorrektnim postopanjem in nedelovanjem ter nezaupanje, kar se ima sporočiti tako deželnemu glavarju kakor njima samima». Liberalci so strmeli, zijali, potem so odšli na «posvetovanje» in konec dumanja je bil, da so jo — popihali. Opravili pa niso s tem nič drugega, nego da so klerikalci in Nemci brez njih sklenili nezaupnico. Sklep pač ne bo imel praktičnega pomena, a veselili se liberalci vendar ne morejo svoje blamaže, saj jim jo je priredila običajna lenoba. Pa — tavati od blamaže do blamaže — to je itak še zadnja naloga liberalne stranke.

— **Slovanstvo so vzeli v zakup** slovenski klerikalci. Kdor ne trobi v Šuštersičev rog in ne odobrava klerikalne blaznosti, ni več Slovan. Klerikalno glasilo pisari o «slovanski obstrukciji», kakor da so stali za Šuštersičem vsi Slovani ali pa vsaj njih večina. Predrznost je našim političnim katoličanom prirojena in malokdo jim je kos, kadar gre za bahanje. Ampak to razmetavanje s slovanstvom je vendar že presmešno. Od vseh Slovanov v državnem zboru se namreč nihče ni udeleževal obstrukcije razven Šuštersičevih sedemnajst apostolov in čeških agrarcev, a se ti so se že tako majali, da je bila zadnje dni pravzaprav le še Šuštersičeva garda v obstrukciji. Nasprotno pa je ogromna večina slovanskih strank in poslancev hotela resno opozicijo, obsojala je pa obstrukcijo, ki ni mogla škodovati nikomur drugemu kakor ljudstvu. «Slovenec» bo seveda dejal, da socialni demokratje sploh niso Slovani. Le mimogrede naj opomnimo, da je med vsemi češkimi strankami socialna demokracija najmočnejša. Razume se, da tudi poljski in ruski socialisti niso odobravali obstrukcije. Toda klerikalci tudi med meščanskimi strankami niso imeli pristašev, temveč so bili tako osamljeni, da je njihovo število izginilo med številom neobstrukcionističnih Slovanov. Treba je torej res tiste impertinence, ki je samo našim klerikalcem lastna, da si izdajajo po svoji moči patent na slovanstvo. No, pritlikavec, ki zleze na kup gnoja, da bi ga svet imel za velikega, ni važen, ampak — smešen.

— **Za trimesečno odpravo** žitne carine je v petek glasovala ljubljanska trgovsko-obrtna zbornica. Stvar samaposebi bi bila seveda nujno potrebna. Ampak v tem glasovanju tiči taka v nebo vpijoča hinavščina, da celo v naši domači politiki izkušen človek obstami. Za odpravo carine je treba skupnega sklepa avstrijske in ogrske vlade; pred tem pa mora avstrijska vlada dobiti nalog od avstrijskega parlamenta, brez katerega se ne more nič napraviti. In ta parlament so klerikalci razbili; zdaj pa glasujejo (!) za predlog, ki so ga v državnem zboru prepričali in ki ostane vsled tega na papirju, pa če bi bilo sto glasov v trgovski zbornici zanj. To je pač že mojstrstvo jezuitizma!

— **Ljubljanski občinski svet** ima danes — v torek, 20. julija — ob 6. zvečer izredno sejo. Če se dnevni red ne izčrpa, se nadaljuje seja jutri, v sredo ob 6. zvečer.

— **Otvorjena je zopet** ljudska šola v Skornu pri Vitanju. Bila je zaradi skrajnice 3 mesece zaprta. Iz istega vzroka je že od 15. m. m. zaprta šola v Rakovcu pri Vitanju.

— **Nesreča na južnem kolodvoru.** Ko je v petek proti poldnevu hotel Tönniesov blapec in posestnik Jožef Jakopin iz Bizovika pri skladišču na južnem kolodvoru nalagati na voz, sta konja voz potegnila naprej, nakar je Jakopin izgubil ravnotežje in padel pod kolo, katero mu je šlo čez nogi in ga tako poškodovalo, da so ga morali prepeljati z resničnim vozom v deželno bolnišnico.

Iz stranke.

o **Češka socialno-demokratska stranka** ima letos dne 5., 6., 7. in 8. septembra svoj IX. redni zbor stranke v «Narodnem Domu» na Smichovu s sledečim dnevnim redom: 1. Otvoritev in ustanovitev zbora. 2. Poročila. 3. Delovanje socialnih demokratov v parlamentu. 4. Organizacija: a) organizacija in nje bodoče delovanje; b) mladinska agitacija. 5. Narodno vprašanje in socialna demokracija. 6. Splošna volilna pravica za deželne zore. 8. Casopisje. 9. Volitve. 10. Raznoterosti.

o **Internacionalna konferenca.** Z ozirom na vedno naraščajoče oboroževanje v Avstriji in v Italiji in na vojno sčuvanje, ki se je začelo v obeh državah zopet buditi, se skliče proti jeseni italijansko-avstrijska socialno-demokratska konferenca v enakem zmislu, kakor je zborovala o binkoštih 1905 v Trstu. Italijanski sodrugi žele, da bi bila konferenca v Bolonji, čas pa še ni definitivno določen. Najbrže bo koncem septembra ali pa začetkom oktobra.

Zadnje vesti.

Proti druginjki obstrukciji. Praga, 19. julija. Včeraj je bil tukaj na «Trgu za seno» velikanski shod, katerega se je udeležilo več kakor

20.000 ljudi. Delavske organizacije so prišle s svojimi zastavami in z napisi, ki obsojajo obstrukcijo. Na shodu je poročal poslanec, sodrug dr. Soukup, ki je strastno kritiziral brezvestno početje agrarcev in slovenskih klerikalcev ter nesposobnost Bienerthove vlade. Po shodu je bil velik spreved po mestu. Pred hotelom pri «Zlati gosi», ki je Klofačeva last, je stalo par sto narodnih radikalcev, ki so izzivali socialne demokrate, vsled česar je prišlo do spopada. Delavstvo je viharno demonstriralo pred «Narodno Politiko» in pred deželnim kulturnim svetom. Pred muzejem je govoril še poslanec, sodrug Svěčený, potem se je pa množica mirno razšla.

Don Karlos. Komo, 19. julija. Španski pretendent don Karlos je smočil ob pol 6. v Varesu umrl. Don Karlos je bil rojen 30. marca 1848 in se je smatral opravičenega za vladarstvo, ker se je bil njegov oče odpovedal španskemu prestolu. Dne 2. maja 1872 je udrl na Španjo, njegove čete pa so bile poražene in on je moral bežati na Francosko.

Kozni bacil. Rio de Janeiro, 18. julija. Generalni ravnatelj zdravstvenega urada Osvald Cruz je naznanil v akademiji, da se je zdravnikom Provazek, Beaurepaire in Aragon posrečilo odkriti bacila, ki povzročuje koze. Dr. Provazek je Čeh, rojen v Pragi, kjer je tudi študiral. V Istri je znan, ker je v Rovinju proučeval malarijo.

Podnačelnik pariške policije umorjen. Pariž, 19. julija. Podnačelnik policije, Blot, je že dolgo iskal tatu, ki je kradel po muzejih. Včeraj ga je zalotil ter ga je hotel prijeti. Tisti hip je tat ustrelil iz revolverja in ga ubil. Potem je ustrelil še Blotovega spremljevalca polic. inspektorja Nagata in končno samega sebe.

Perzija. Teheran, 19. julija. Bivši šah Mohamed Ali pojde najbrže na Rusko. Ker se stari parlament ne more na novo konstituirati, se razpišejo nove volitve.

Teheran, 19. julija. Ahmed Mirca je prišel, spremljen od svojega vzgojitelja Smirnova, v Sultanabad, kjer ga je pozdravilo odposlanstvo narodnega sveta. Tukaj ostane do kronanja, za katero se delajo že vse priprave.

Zjutraj je bil mladi šah še zelo boječ in se je jokal.

Peterburg, 19. julija. Ruska vlada je izdala sledečo noto: «Včeraj zjutraj je šah Mohamed Ali z družino in s spremstvom poiskal zaščito v letni rezidenci carskega poslanstva. Po šegi, ki vlada v Perziji, se je šahu izkazalo gostoljubje s primerno častjo. Po našem sporazumu z londonskim kabinetom bodo šahovo osebo čuvali združene čete ruskega in angleškega poslanstva in nad prostori, kjer stanuje, vihra ruska in angleška zastava. S tem, da je šahu vdoljena zaščita, se nič ne menja glede na načelo, izraženo v naši okrožnici z dne 3. julija, da se ne vmešavamo v notranje zadeve in v politični boj Perzije.»

Berlin, 19. julija. «Vossische Zeitung» javlja iz Peterburga: «Ruska vlada je sklenila, da ne pošlje vojske v Teheran. Ruskemu zastopniku v Teheranu se je naložilo, naj pripravi novo vlado, da dovoli šahu primerno rento, za katero prevzamete Rusija in Anglija jamstvo.»

Teheran, 19. julija. V Karamdusahu je velik nemir. Prebivalstvo je razdeljeno v dve stranki. V mestu se mnogo strelja. — Hamadan je v rokah revolucionarjev. Zgrajene so barikade. Mir se ni kalil. — V Ardebilu je prišlo do boja med šahovimi pristaši in do plenjenja. Ruski konzul je pozval svoje rojake, naj prinese svoje vrednosti v konzulat in naj na hišah razobesijo rusko zastavo.

Grška. Atene, 19. julija. Vlada je demisionirala. Rallis je izjavil kralju, da prevzame vlado, če se takoj razpusti zbornica. Kralj se je izgovarjal, češ, zbornica naj bi se radi krečanskih homatij razpustila pozneje. Rallis bo jutri naznanil, če sestavi vlado.

Krečanske vprašanje. Carigrad, 19. julija. Veliki vezir Hilmi paša je naznanil zastopnikom krečanskih sil, da ne more Turčija vzeti njih zadnje note na znanje, ker se v nji ne izraža brezpogojno turska suverenost na Kreti.

Turčija. Carigrad, 19. julija. Danes zjutraj so v Stambulu obesili 13 oseb, med njimi divizijskega generala Čerkes Mehmeda, Abdul Hamidovega adjutanta in šefa tajne policije Juzufa, bivšega vojnega poveljnika v Erzerumu Derviš Vahdetija, dva polkovnika, dva poročnika, tri vojaka in enega vladnega uradnika.

Carigrad, 19. julija. Ministrski svet je definitivno sklenil, da se Abdul Hamid ne postavi pred sodišče. — Dne 23. julija se razpusti dvoje vojnih sodišč in ostane le še eno.

Maroko. Madrid, 19. julija. Včeraj se je v Melili razvila bitka, ki še ni končana. Španci imajo precejšnje izgube.

Melila, 19. julija. V včerajšnjem boju so imeli Španci 15 mrtvih in 22 ranjenih.

Srbija. Belgrad, 19. julija. Po deželi se močno razvija hajduštvo. Hajduk Milovanović ima dobro organizirano četo in strahuje vse prebivalstvo. Zadnji čas je umoril več oseb, med njimi dva orožnika. Vlada je imenovala posebnega komisarja, da zatre hajduštvo.

Okrajna bolniška blagajna v Zagorju ob Savi
razpisuje službo

tajnika

Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Službuječi ali taki, ki so že službovali v kaki bolniški blagajni, imajo prednost. Lastnoročno pisane prošnje je poslati na blagajniško načelstvo do 20. julija t. l. — Plača po dogovoru.

V ZAGORJU, dne 10. julija 1909.

Mihael Čobal.
načelnik.

Restavracija International

v Ljubljani

Resljeva cesta št. 22

se priporoča.

Točijo se pristna vina in sveže pivo. Na razpolago je vrt, kegljišče in salon.

Se priporoča

Marlja Petrič
restavraterka.

Josip Leon

krojaški mojster

Celje Gosposka ulica 4
Gosposka ulica 9

se priporoča cenjenemu občinstvu za mnogobrojna naročila.

Posebno se priporočam cenjenemu prebivalstvu iz Trbovelj in okolice ter naznanjam, da prodajam ob plačilnih dnevih

10—8

v Trbovljah na Vodi
v hiši gospe Plevčak.

Vzamem tudi mero za obleke, katere izvršim do prihodnjega plačilnega dneva.

J. Jax & sin

= LJUBLJANA =

Dunajska cesta št. 17

priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „ADLER“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko. 24—18

Našim čitateljem priporočamo, da se ozirajo na take tvrdke, ki inserirajo v našem listu.

Fotograf L. Krema

Ljubljana, Sv. Petra cesta 27

se priporoča

12—12

za vsa v to stroko spadajoča dela.

Špecialiteta: Povečane slike navadne in v barvah po najnižjih cenah. Pri legitimacijah 25 % popusta.

BLUZE

v težki svili, volni in drugim modnim blagu, v krasnih modelih, naj-novejša modna krila, kostume, dežne plašče, otroške obleke, krstno opravo, prepdasnike, vsevrstno perilo in druga oblačila. Naj-finejše otroške kapice, klobučke, plaščke, parške modro, nogavice, rokavice, jopice in druge pletenine. — Fino zavratnice, naramnice, ovratnike, srajce in drugo perilo za gospode priporoča največja narodna konfekcija

M. Kristoflič-Bučar

Stari trg 28 Ljubljana Stari trg 28

Zunanja naročila se izvršujejo takoj in ceno. Cene radi male režije brez konkurence. 52—35

Nova Lenasi & Gerkman Nova
slovenska trgovina Ljubljana vokal Stritarjevih in Lingarjevih ulic slovenska trgovina
priporoča

za pomlad in poletje
vsakovrstno sukneno, volneno in platneno blago.

24—23

Cene solidne in postrežba točna.

Ustanovljena 1847.

52—24

Ustanovljena 1847.

Čovarna pohištva J. J. Naglas

Turjaški trg št. 7 :: LJUBLJANA :: Turjaški trg št. 7

Največja zaloga pohištva za spalne in jedilne sobe, salone in go-sposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na zmeti, žimnati modroci, otroški yozički i. t. d. Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Kmečka delavska

gospodarska zadruga

v Dobravljah, Goriško.

Registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Ustanovljena l. 1908.

Vino se pošilja od 56 litrov naprej po jako zmernih cenah.

Podpisano se tem potom zahvaljuje dosedanjim vinskim odjemalcem, po-sebno občnemu konsumnemu društvu v Ljubljani, delavskemu konsumu v Idriji, zasebnikom v Mirnu in drugod.

To priliko pa uporabi, da priporoča veliko množico še neprodanega vipav-skega naravnega vina iz lastnih kleti zdru-ženih kmetov iz Dobravelj, Skrilj, Brji, Šmarji, Rihemberga, Kamanja in bližnjih vasi, vsem svojim dosedanjim in novim odjemalcem po Krajskem, Primorskem, Štajerskem, Koroskem in drugod.

43

Zadružno vodstvo.

Največja zaloga,

najboljša in najcenejša tvrdka za naročevanje ozir. nakupovanje

Čopčev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje, mizarje.

Lakov, pristnih angleških za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodah po 1/2, 1/3, 1/4 in 1 kg. 104—63

Jantarjeve glazure za pode. Edino trpežno in naj-lepše mazilo za trde in mehke pode.

Voščila, štedilnega, brezbarvnega in barvastega za pode; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravljena za vsakovrstne prevlake.

Brunolna za barvanje naravnega lesa in pohištva.

Olje in mazilo za stroje, olje proti prahu.

Madžobo za usnje.

Oljnatih barv, priznane najboljše.

Oljnatih barv v tubah, g. dr. Schönfelda.

Flirneža, prirejenega iz lanenega olja, kranjskega.

Steklarskega kleja, pristnega, z jamčeno trpeznega.

Gipsa, alabasterskega in štukaturnega.

Karbollneja, najboljše.

Fasadnih barv za apno.

Barv, suhih, kemičnih, prstenih in rudninskih.

Kleja za mizarje in sobne slikarje.

Vzorcev za slikarje, najnovejših.

Ustanovljeno l. 1892.

Adolf Hauptmann v Ljubljani

Ustanovljeno l. 1892.

l. kranjska tovarna oljnatih barv, flirnežev, lakov in steklarskega kleja.

